

Konference i Genova: Den Nye Silkevej for Italien

30. jan., 2018 – En stor konference om »Den Nye Silkevej for Italien« fandt sted i Genova den 24. jan., arrangeret af den lokale havnemyndighed og regionale administration. Zhang Gang fra Kinas Råd for Promovering af International Handel var hovedtaler. Konferencen satte fokus på den rolle, som kan spilles af Rotterdam-Genova-korridoren i den Maritime Silkevej, når de to igangværende, afgørende forbindelser i den sydlige del af Schweiz, Ceneri Basistunnellen (15 km) og Genova-baglandsforbindelsen, den »Tredje Apenniner-overgang« (53 km), bliver færdige i 2020-2022.

Chefen for havnemyndigheden, Paolo Emilio Signorini, opfordrede regeringen til at investere i at opgradere havneinfrastrukturen for at imødekomme udfordringen. Avisen *Il Giornale* havde på smukkeste vis overskriften: »Silkevejen er brolagt med guld«.

Foto: Kort, der viser Ceneri-basistunnellen.

Genova var i øvrigt den by, hvor Marco Polo, der var fra Venedig, efter sigende sad fængslet i 1298-99 efter hjemkomsten fra sin 24 år lange rejse til Østen og Kina, og her, han efter sigende skal have dikteret sine rejseoplevelser til medfangen, Rustichello. Nye tider for Genova ...

Kina i færd med at skabe

fusionindustri gennem sit arbejde med ITER

30. jan., 2018 – Kina har færdigproduceret en højteknologisk komponent til ITER-tokamakken, og i denne uge er den blevet udskibet til byggepladsen i Frankrig. Hver af partnerne i ITER – USA, Rusland, Europa, Kina, Sydkorea, Japan og Indien – er ansvarlig for en række komponenter til det, der vil blive verdens største tokamak-fusionseksperiment.

I hvert af landene har ITER budt på tekniske udfordringer, især mht. præcision og skala, der har udfordret landenes produktionskapacitet. For Kina repræsenterer dets produktion af de fire dampgeneratorer, der netop er afskibet til Frankrig, og som er bygget ud fra landets avancerede nukleare kapaciteter, evnen til at imødekomme internationale standarder for konstruktion af enheder til fusion. I kommentarer i går til *Global Times*, forklarede Gui Liming, en ekspert i nuklear sikkerhed ved Tsinghua Universitet, at det faktum, at de kinesiske komponenter har imødekommet standarderne og er blevet accepteret af Europa til ITER, »repræsenterer Kinas udvikling i denne industri«. Han sagde, at »Kinesiske foretagender, der er engageret i produktion af tekniske enheder til kernefusion, er konkurrencedygtige i sammenligning med foretagender i de udviklede lande, inklusive USA.«

Kina anser fusion for ikke alene en videnskabelig udfordring, men som en nødvendig energikilde for fremtiden, der fordrer en fremstillingsindustri i verdensklasse, som de nu er begyndt at udvikle.

Foto: Den Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST) facilitet i Hefei, Anhui-provinsen i Kina.

Schiller Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)

State of the Union: Vi behøver mere end 'tværpolitisk overenskomst'; Vi har brug for et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 29. jan., 2018 – Præsident Donald Trump kunne faktisk ikke have overset det på Davos Økonomiske Verdensforum. Alt imens han var anfører for en hyldest til investering i USA med dets nyligt indførte lavbeskatning og billige dollar, og herved glædede nogle multinationale administrerende direktører, så så konferencen hen til Kina og dets Bælte & Vej Initiativ som den afgørende faktor for at føre verdensøkonomien ud af den krise, der har varet siden 2008. Den kinesiske præsident Xi Xinpings økonomiske rådgiver Liu He var den taler, man lyttede mest intenst til. Kinas politik for udvikling af højteknologisk, økonomisk infrastruktur som fortræk frem mod målet med at udslette fattigdom – nu sammen med mange nationale partnere i Asien, Afrika og Latinamerika – blev anerkendt som et nyt »win-win«-paradigme, der kan overvinde både årsagerne til og de blivende virkninger af det transatlantiske, økonomiske kollaps, der fandt sted for et årti siden.

Selv Bloomberg News, i en angivelig nyhedsartikel her til morgen, sagde, »Med tilføjelsen i sidste uge af det arktiske område og Latinamerika, er den kinesiske præsident Xi Jinpings signaturpolitik, Bælte & Vej Initiativet, i sandhed blevet global. Kun USA, dets nabo Canada og dets allieret Japan mangler endnu at blive inkluderet i planen, der søger at bygge eller opgradere et netværk af hovedveje, jernbaner, havne og

pipelines«. Senere anerkender det, at Japan faktisk samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, og at præsident Xi gentagne gange har inviteret USA til at gå med i det.

I sin State of the Union-tale tirsdag aften er den eneste måde, hvorpå præsidenten kan transformere sin administrations udsigter, at tilslutte sig den Nye Silkevej, i hvert fald som en overordnet forpligtelse, der følger tråden i hans nylige besøg til Kina, Japan og andre asiatiske økonomiske ledere.

Selv om han appellerer til det, venter der ingen »tværpolitisk overensstemmelse« i den splittede og miskrediterede Kongres, af hvilken flere end 50 af dets medlemmer er fratrådt i løbet af blot én kongressamling.

Det to år lange fremstød fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side for at ødelægge Trumps kandidatur og præsidentskab, har trukket et stort antal demokratiske opportunister ind. Dette må enten nedkæmpes, eller også må vi overlade USA til at være en Ny Kold Krig-politistat, hvor alle præsidenter kontrolleres af efterretningsfolk gennem hemmelige skandaler. Udviklinger, der har fundet sted i løbet af de seneste 24 timer, giver håb om, at det ikke vil lykkes, men, hvis det ikke knuses, vil disse personer, der følger en ny McCarthy-tradition, ikke acceptere noget mindre end en intenst antirussisk, antikinesisk præsident Pence.

Der findes ikke engang nogen »tværpolitisk overensstemmelse« at appellere til: Hvis Trump fremlægger sit totalt utilstrækkelige program for infrastrukturbyggeri og baserer den lille, statslige finansiering i dette på en forhøjet benzinskat, vil de vildledte, republikanske kongresmedlemmer i kammeret modsætte sig det. USA vil fortsætte med afindustrialiseringen; amerikanere vil fortsætte med at dø af opiat-overdosis; deres forventede levealder vil fortsætte med at falde. Byer og delstater, der er ambitiøse omkring udvikling, vil fortsætte med at sende delegationer til Kina.

Der findes et nyt paradigme at appellere til og gå med i, og som kan involvere den form for økonomisk genopbygning, rumforskning og teknologisk fremskridt, som Trumps vælgere stemte for. Præsidenten må tænke på verdensøkonomien fra toppen og ned, og gå med i den Nye Silkevej.

Foto: Præsident Trump taler for den samlede Kongres i februar, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Tidligere assistent til præsident Reagan, Paul Craig Roberts: Kun en besejring af Russiagate-kuppet vil redde nationen

29. jan., 2018 – Paul Craig Roberts, tidligere assistent til præsident Ronald Reagan og nu en fremragende analytiker af amerikanske anliggender, skrev den 15. jan. sin nationalt syndikerede klumme, som en »alarmklokke« for amerikanerne om at indse, at »Det, der står på spil med Russiagate, er ekstremt: De, der står bag, har planer om et ulovligt kup imod præsident Trump, og de må stoppes«.

De »presse-stituerede«, der arbejder for Det britiske Imperium, kunne »slippe godt fra« at overbevise tilstrækkeligt mange amerikanere om, at Trump må have gjort noget forkert, og at det er retfærdiggjort at fjerne ham. Hvis efterretningstjenesterne kan lykkes med et kup i USA, så er

det enden på al demokrati, og alle regeringsgrenene vil blive magtesløse under et diktatur, der regeres af politiorganisationer, skriver han.

De amerikanere, der siger, de ikke behøver Husets Efterretningskomites Rapport, der beviser, at Russiagate er et kupkomplot, fordi de alligevel ikke tror på Russiagate, overser pointen, siger Roberts. De personer, der er involveret i dette kup, må identificeres, anklages og retsforfølges »for højforræderi«. Demokrati sikrer ikke folkets mulighed for at stille regeringen til regnskab, hvis det er en politistat, og det er den kurs, USA har fulgt nu igennem nogen tid, skriver han. Nu, i en besejring af kuppet mod Trump, ligger vores mulighed for at vende denne kurs.

Federal Intelligence Surveillance Act (FISA) domstolskendelsen, der blev brugt til at udspionere Trump og andre, og som er blevet afklassificeret, udgivet og forklaret af NSA-signalekspert Bill Binney, tidligere statsanklager Joseph di Genova og Roberts selv, indeholder indrømmelser fra FBI og Justitsministeriets side om, at de udspionerede og indhentede domstolens kendelse under falske forudsætninger, i overtrædelse af loven. Roberts informerer amerikanerne om, at FISA-domstolen selv har fået indrømmelser fra FBI og Justitsministeriet om, at de på ukorrekt vis spionerede og indhentede en domstolskendelse under falske forudsætninger; dvs., at de løj for domstolen for at få en kendelse, der tillod dem at spionere ulovligt. Roberts siger, »Enhver, der, ligesom Justitsministeriets kontakt Stephen Boyd siger, at Justitsministeriet 'ikke er bevidst om nogen forseelser'«, lyver.

Justitsministeriet har allerede indrømmet sine forseelser over for FISA-domstolen, forklarer Roberts. Da Admiral Rogers, den tidligere direktør for den Nationale Sikkerhedstjeneste, NSA, opdagede, at FBI og Justitsministeriet kaprede spionsystemet af partiske, politiske grunde, bekendtgjorde Rogers, at han ville informere FISA-domstolen. Dette fik FBI og

Justitsministeriet til at skynde sig til domstolen foran ham og tilstå »fejltagelser« og love at »stramme op« og undgå det i fremtiden. Roberts siger, »Det er disse 'fejltagelser' og rettelser, som FISA-dokumentet afslører«.

Roberts konkluderer, »Informationen findes allerede i det offentlige rum, som beviser, at Russiagate var en sammensværgelse, der blev organiseret med det formål at bringe USA's valgte præsident til fald«. Han tilføjer, at Rusland og Kina ville se dette kup som »USA's endelige overgang til en politistat«. De ville opgive enhver utopisk idé om at opnå »et kompromis« med USA.

Lyndon LaRouches Politiske Aktionskomite har til hensigt at præstere dette ved at organisere borgere til at vende tilbage til det »Amerikanske System« med Lyndon LaRouches »Fire Love«.

USA's ambassadør Jon Huntsman i kronik i Moscow Times: Vi skal forbedre relationerne

29. jan., 2018 – USA's ambassadør til Rusland, Jon Huntsman, har opfordret til en forbedring af de amerikansk-russiske relationer i en kronik i *Moscow Times*, 26. jan. Huntsman har tidligere været USA's ambassadør til Kina og Utahs guvernør.

Forespurgt om de amerikansk-russiske relationer efter tre måneder i embedet, sagde Huntsman, »Jo, vi gør fremskridt, og vi kan opnå meget mere ved at smøge ærmerne op og finde en konstruktiv vej fremad. Vi ved, at vejen foran os er

vanskelig, og at de spørgsmål, der er kommet imellem os, er komplicerede.«

Huntsman fortsatte, »For en bedre fremtid for russere, amerikanere og verden må vi begynde at finde løsninger på de fælles problemer, der konfronterer os i verden. Hvordan kommer vi dertil? Jeg mener, det kommer an på to ting: tillid og resultater.« Han tilføjede, »Det er ingen hemmelighed, at vore relationer er på sit laveste punkt i årevis. Folk i USA har gjort det klart, at de forventer og kræver en forbedring i de amerikansk-russiske relationer.«

Huntsman sagde, at det er en del af hans job som diplomat at »skaffe resultater«, og at han har aflagt løfte om at »gøre alt, jeg kan, på en åben, ærlig og gennemskuelig måde for at arbejde sammen med mine russiske modparter for at diskutere de vanskelige spørgsmål, der er relateret til vore bilaterale relationer, på samme måde, som jeg er sikker på, ambassadør Antonov gør i Amerika.«

På dagen, hvor den russisk-ortodokse kirke fejrer 'åbenbaringen' (en særlig russisk-ortodoks helligdag, der angiveligt skal fejre Jesu dåb -red.) den 19. jan., dykkede Huntsman ned i iskoldt vand for at bortvaske synder, en russisk-ortodoks tradition, som præsident Putin også udførte på et andet sted.

Foto: USA's ambassadør til Rusland, Jon Huntsman.

Afrika er en naturlig partner

i Kinas Maritime Silkevej

29. jan., 2018 – »Det afrikanske kontinent var en del af den gamle, maritime Silkevej og er nu i en god position til at blive Kinas naturlige partner«, sagde He Wenping, direktør for afrikastudier ved det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, med en fremstilling af Bælte & Vejs aktiviteter i Afrika på sidelinjen af det netop afsluttede topmøde i den Afrikanske Union.

He Wenping var en af hovedtalerne på Schiller Instituttets internationale konference i Bad Soden nær Frankfurt, Tyskland, der fandt sted 25.-26. nov., 2017.

Alene i Sydafrika er der flere end 300 kinesiske foretagender, af hvilke halvdelen er store og mellemstore virksomheder, der investerer \$13 mia. i elektronik, biler, infrastruktur til finansiel informationsnetværk og konstruktionsteknologi, lyder en rapport, der er sammensat af den Sydafrikansk-kinesiske Økonomi- og Handelssammenslutning i 2016.

På trods af bekymringer, frustrationer og udfordringer, der kommer fra uventede besværligheder, misforståelser og kulturelle konflikter, så accelererer Kina fremgangen i sit generelle samarbejde med Afrika, fortsatte He Wenping. Det forventes at skabe et godt eksempel på intensiveret, regionalt samarbejde for de hidtil modstræbende, vestlige lande. »BVI fortjener at blive en platform for de overordnede udvekslinger og det intensiverede samarbejde mellem Kina og verden«, fremsatte hun.

(He Wenpings tale på Schiller Instituttets konference kan høres / læses (engelsk) her: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/media/president-xis-perspective-year-2050-perspective-african-development/>)

Foto: He Wenping (venstre) sammen med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche (højre); i midten

Jason Ross fra Schiller Institute i USA, på konferencen i Bad Soden, Tyskland, 25.-26. nov., 2017.

Hvad lærte Trump af Davos?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. jan., 2018 – Med præsident Trump, der forbereder sin State of the Union-tale til kommende tirsdag – og som angiveligt skal fokusere på den nationale økonomi og infrastruktur – er det spørgsmål, der må stilles, hvorvidt han tænker over temaet på Davos Økonomiske Verdensforum. Trumps tale i Davos var begrænset til en hyldest til det, han beskrev som et stort, økonomisk boom, som finder sted i USA, men hvor han desværre peger på den massive aktiemarkedsboble som et tegn på dette fremskridt, snarere end som et enormt advarselstegn på det forestående krak.

Selv *Wall Street Journal* advarede for nylig præsidenten og sagde, han burde ophøre med at bruge aktiemarkedet som målestok for økonomisk fremskridt – Wall Street-drengene ved ganske udmærket, at krakket er umiddelbart forestående. Men, hvad der er mere væsentligt, så har, som *EIR* har understreget, William White, den indsigtsfulde, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank, BIS, den 25. jan. advaret om, at det vestlige banksystem ikke har nogen som helst mulighed for at undfly et sådant krak, eftersom den »fælde«, som de har skabt for sig selv med deres politik for 'pengetrykningsorgie' gennem QE (kvantitativ lempelse), der dækkede over 2008-krakket, ikke efterlader dem nogen monetære løsninger på den nuværende, langt større boble, vi i dag konfronteres med.

Ingen monetær løsning – men der findes en løsning i form af en *kreditpolitik*, og som er blevet anbragt i hænderne på hvert eneste kongresmedlem og indtil flere folk i Trumps kreds, i

form af brochuren, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. [1]

Heraf kommer det ovenstående spørgsmål: Tog præsidenten til sig, at temaet på Davos Forum i år var »Skab en fælles fremtid i en opsplittet verden«, et koncept, der er taget direkte fra Xi Jinpings tale for Davos Forum 2017? Ikke alene blev dette tema hentet fra Kina, men, som *New York Times* i dag anerkendte i en artikel med overskriften, »I Davos var Kina, og ikke USA, måske den store stjerne«, så var hovedtalen af Liu He, Xi Jinpings førende økonom, én af dem, der trak flest deltagere, alt imens »nationale ledere syntes at konkurrere med hinanden i Davos med hensyn til at kræve tættere samarbejde med Kina«.

For at Trump kan træffe beslutning om fuldt og helt at genindføre en politik i det Amerikanske Systems tradition – Hamilton-systemet, der ligger til grund for LaRouches Fire Love – og fuldt og helt tilslutte USA den Nye Silkevej, må britisk efterretnings og deres amerikanske lakajers forræderiske kupforsøg imod ham knuses, og gerningsmændene til deres »Russiagate«-svindelnummer må selv stilles for retten.

Senator Chuck Grassley, med tilslutning fra senator Lindsey Graham, tog endnu et stort skridt i denne retning den 25. januar, hvor de sendte breve til flere topledere i Obamaæraens Demokratiske Parti og her krævede, at alle dokumenter vedrørende Fusion GPS' og Christopher Steeles miskrediterede dossier blev afsløret for hans senatsretsudvalg – hvordan og hvornår, de hver især fik det forevist, hvordan det fandt vej til Justitsministeriet og FBI, alle deres diskussioner og ordvekslinger med disse retshåndhavende myndigheder, samt alle deres kontakter med Steele selv og med hans britiske agentkolleger.

Interessant nok er navnet Victoria Nuland (tidl. viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obamas regering, -red.) med på denne liste; husk, at Fusion

GPS også sammensatte rapporter om Ukraine til Victoria Nuland, da hun kørte Obama-administrationens opbakning af de nazi-bander, der kørte kuppet i 2014 imod den valgte regering i Kiev.

Skriften på væggen er tydelig for alle at se. Det britiske Imperium og dets dødbringende, geopolitiske krige har ingen plads i det Nye Paradigme, der nu bliver virkeliggjort i hele verden. Trump har forpligtet sig til Amerikas venskab med Rusland og Kina, for at opnå dette ædle mål, baseret på en fælles skæbne for alle nationer. Alle verdensborgere må arbejde på at bringe denne plan til udfoldelse.

(Præsident Donald Trumps fulde tale i Davos kan høres [her](#) eller læs talen [her](#))

Foto: USA's præsident Donald J. Trump taler for Davos Økonomiske Verdensforum, 26. jan., 2018.

[1] Se også vores danske banner, [»Vedtag LaRouches Fire Love«](#)

Kina udgiver hvidbog for 'Kinas arktiske politik' for at opkoble Bælte & Vej til det arktiske område

26. jan., 2018 – I dag udgav Beijing sin første officielle hvidbog for arktisk politik, der skitserer dets ambition for en »Arktisk Silkevej«, rapporterer *South China Morning Post*. Kina har ikke grænser op mod det arktiske område, men er ét af de tretten lande, der har observatørstatus i Arktisk Råd.

»Kinas politik for det arktiske område« opfordrer til større, internationalt samarbejde omkring infrastruktur og skibsforsendelsesruter i det arktiske område. Hvidbogen sagde, at Kina forventer at få en »betydelig rolle i udvidelsen af netværket af forsendelsesruter over havet«, og at »som et resultat af global opvarmning [sic], vil de arktiske forsendelsesruter sandsynligvis blive vigtige transportruter for international handel«. I hvidbogen opfordrer Beijing til mere videnskabelig forskning og miljøbeskyttelse for polarcirklen og afslører ligeledes sin ambition om at tappe resurser og tage del i styrelse.



Den nordlige og sydlige sejlroute

Financial Times rapporterede, at »den nordøstlige passage over Rusland tilbyder en hurtigere rute end de 48 dage, det kan tage at sejle fra det nordlige Kina og til Rotterdam via Suezkanalen. Sidste år sejlede et russisk tankskib fra Norge til Sydkorea, og for første gang uden ledsagelse af en isbryder, på en tur, der tog 19 dage. Yong Sheng fra Cosco Shipping var det første, kinesiske fragtskib, der sejlede ruten i 2013, og sidste sommer besejlede yderligere seks kinesiske fartøjer nordøstpassagen.«

Kinas viceudenrigsminister Kong Xuanyou sagde, Kina ville opmuntre selskaber til at bygge infrastruktur og gennemføre kommercielle prøverejser, der ville »bringe muligheder til det arktiske område«, rapporterede *SCMP*. Kong sagde, at Beijing anser sig selv for at være en vigtig interessent i det arktiske område, et område, der er af betydning for hele det internationale samfund. »Med hensyn til den rolle, Kina vil spille i arktiske anliggender, vil jeg gerne understrege to punkter. Det ene er, at vi ikke vil blande os, og det andet er, at vi ikke vil være fraværende«, sagde Kong til reportere i Beijing.

Den komplette ordlyd kan ses her:
<http://english.gov.cn/archive/>

Foto: Det 300 m lange russiske tankskib, Christophe de Margerie, sejlede i sommeren 2017 en last af LNG (flydende gas) fra Hammerfest i Norge til Boryeong i Sydkorea på 19 dage, omkring 30 % hurtigere end den konventionelle, sydlige sejlroute gennem Suezkanalen.

Den Maritime Silkevejs nordlige rute

25. jan., 2018 – Verdens største konference om det arktiske område nogensinde, med 3.000-3.500 deltagere fra hele planeten, er nu i gang i Tromsø, Norge, mere end 200 mil (321 km) nord for den nordlige polarcirkel. Tromsø er berømt som udgangspunktet for store missioner til arktisk udforskning og centrum for arktisk jagt i det 19. og 20. århundrede.

Fokus for Arctic Frontiers 2018 Conference, der finder sted 21.-26. jan., er den nordlige sejlroute, eller den arktiske rute, som en alternativ sejlroute mellem Europa og Asien. Den igangværende smeltning af polarisen – et fænomen i det nordlige område, der ikke skal forveksles med den ikkeeksisterende globale opvarmning – gør denne sejlroute mulig allerede i dag. Som vi har rapporteret, så er Rusland i færd med at bygge en række at verdens største isbrydere med det formål at udvide anvendelsen af denne rute. Kina inkluderede officielt den arktiske rute som en del af den Maritime Silkevej i sin »Vision for maritimt samarbejde under Bælte & Vej Initiativet« 20. juni, 2017. (Se http://www.china.org.cn/world/2017-06/20/content_41063286.htm)

I et interview med TASS på konferencen sagde Keiji Ide, Japans ambassadør for internationale økonomiske anliggender; ambassadør for Japanåret i Rusland og ambassadør med ansvar for arktiske anliggender, at Japan var enormt interesseret i udviklingen af den nordlige sejlroute, gasprojekter i Yamal og langsigtet samarbejde med Rusland.

»Der er ubetinget en enorm interesse i den nordlige sejlroute. Erhvervsfolk fra Hokkaido talte om det på dagens konference«, sagde ambassadøren, der taler flydende russisk. »Dette er selvfølgelig kun begyndelsen. Folk vurderer risici og beregner, hvad der profitabelt, og hvad, der ikke er. De overvejer dem meget nøje.«

Ide sagde, der var stor interesse for Yamal LNG-projektet (Liquified Natural Gas), der indledtes sidste år (og som også nyder betydelig kinesisk investering), såvel som også ideen om at bygge infrastruktur til LNG-produktion i Ruslands Kamtjatka-halvø, der ligger i Stillehavet nær Japan.

»Vi ønsker at samarbejde med vore russiske venner i forfølgelse af et langsigtet mål«, tilføjede diplomaten. »Uanset en flænge mellem vore lande inden for politik, kan vi ikke sige, at vi ikke ønsker at udvikle vore relationer. Tværtimod; hvis vi støder på enten vanskeligheder eller uoverensstemmelser, så må de overvindes.«

»Gud ske lov har jeres præsident [Vladimir] Putin og vores premierminister [Shinzo] Abe varme, gode relationer, så vi vil udvikle økonomisk samarbejde med Rusland«, sagde han.

Den uafhængige russiske naturgasgigant, Novatek, var repræsenteret i Tromsø af nordmanden Bjørn Gundersen, vicedirektør for dets Kontor for LNG-projekter. Novateks Yamal- og associerede Murmansk-projekter er de største konstruktionsprojekter, der er i gang i Rusland, og muligvis i verden. Novateks partner Total (fra Frankrig) bemærker på sin webside, at »Ved projektets start var der ingen adgangsveje

til stedet over land eller vand. For at fremme transporten af udstyr og stab, begyndte man i 2011 konstruktion af et regionalt knudepunkt for transport med stor kapacitet, som omfatter Sabetta-havnen og en international lufthavn.«

»Forsendelse af LNG under sådanne ekstreme betingelser krævede også Total og dets partnere til at designe et nyt slags fartøj: LNG-isbrydertankskibet. Denne innovative løsning gør det muligt for LNG at blive transporteret hele året uden assistance fra isbrydere. Med en længde på 300 meter og en kapacitet på ikke mindre end 172.600 m³, kan dette skib sejle i is på op til 2,1 m tyk. Alt i alt vil 15 LNG-isbrydere gradvist blive kommissioneret mellem nu og 2019, og af hvilke den første er 'Christophe de Margerie'.«

»For at åbne op for adgang til de enorme gasresurser i det russiske fjerne nord, har Yamal LNG-projektet indviet en ny, LNG-skibsforsendelsesrute. Kendt som den Nordlige Sejlroute gør den det muligt for fartøjer at nå Asien på 15 dage via Beringstrædet, sammenlignet med 30 dage ad den konventionelle rute, der går gennem Suezkanalen. Turen kan gennemføres mellem maj og november, hvor isen er tilstrækkelig tynd til, at man kan sejle. Denne bedrift er kun mulig takket være en ny art af tilpasningsdygtige LNG-tankskibe, der har isbrydertechnologi.«

Yamal-projektets totale LNG-produktion på sluttelig 34 million tons om året vil blive fragtet til kunder både i Asien og Europa via den nordlige sejlroute.

<https://www.arcticfrontiers.com/>

Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'.

LaRouche PAC Internationale Webcast,

26. jan., 2018

Vært Matthew Ogden: I dag har jeg en særlig gæst, Bill Roberts, som er med fra Detroit, Michigan. Bill Roberts er LaRouche PAC's kampagnekoordinator for Midtvesten, og vi har også set hans succes mht. at være kandidat til kongressen, hvor han vandt 41 % af stemmerne i det demokratiske primærvalg i Michigan.

Titlen på vores udsendelse i dag er »Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'«. Vores tema i dag er at se på kampagneplatformen til 2018-valget, som LaRouche PAC har udgivet og nu mobiliserer for på nationalt plan, og se på dette gennem Midtvestens linser, det såkaldte 'Rustbælte', der engang var motor for økonomisk vækst i hele USA. Dette er vort lands produktive hjerteland, og dette har været epicentret for kollapset i vareproduktion og den specialiserede arbejdsstyrke i USA. Dette udgør kernen i vores evne til at bringe USA ind i en ny æra for store projekter og økonomisk udvikling, der typificeres af Kinas Bælte & Vej Initiativ; heraf titlen på vores udsendelse, »Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'«.

Kerneindholdet i LaRouche PAC's valgplatform 2018 er, at USA's præsidentskab omgående må vedtage Lyndon LaRouches fire økonomiske love og gå ind i en win-win-relation med Kinas Nye Silkevej. LaRouches fire økonomiske love er præcis det, der er

nødvendigt lige nu, hvis vi ønsker at få midlet til at gå ud af det, der synes at være en »ingen udgang«-situation. Vi er nu i en nedtælling på fire dage til præsident Trumps State of the Union-tale på tirsdag. I takt med denne nedtælling, har vi optrappet vores kampagne nationalt for at sætte dette på dagsordenen: LaRouches fire økonomiske love, og USA må gå med i den Nye Silkevej.

At dømme umiddelbart ud fra præsident Trumps tale her til morgen på Davos Økonomiske Verdensforum, så vil han få brug for en 'omvendelse på vejen til Damaskus' i løbet af weekenden for at komme til at forstå, at, nej – at tale om en aktiemarkedsboble og \$7 billion i såkaldt »tilføjet værdi« eller merværdi på Wall Street, udgør ikke en økonomisk genrejsning! Faktisk udgør det selve problemet. Dette er præcis, hvad William White, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), advarede om i et interview, han gav i Davos til Ambrose Evans-Pritchard, og hvor han diskuterede det faktum, at vi praktisk taget uundgåeligt har kurs mod det transatlantiske finanssystems kollaps, af præcis denne grund: de billige penge, nulrentepolitikken, der er blevet gennemført af Federal Reserve og den Europæiske Centralbank (ECB), har skabt det, som William White kaldte et »Catch-22«, et Punkt 22. Hvis disse rentesatser forbliver lave, vil vi have kurs mod en hyperinflationsekspllosion af penge i systemet, og det vil føre os til en Weimar-stil hyperinflation, som vi så det i 1923. Men hvis ECB og Fed beslutter at hæve renten, vil »zombiebankerne« og »zombieselskaberne«, der i de seneste flere år har eksisteret, baseret på denne politik med nulrente, billige penge og kvantitativ lempelse, kollapse indad, og vi vil få et kollaps af systemet i denne retning.

Ud fra William Whites standpunkt, så har denne advarsel »ingen udgang«.

Der er faktisk en udgang, og vi ved nøjagtig, hvad det er, og dette er, hvad præsident Trump omgående må vedtage. Udgangen

består i Lyndon LaRouches fire økonomiske love: Rejs en brandmur i form af Glass-Steagall mellem kommerciel bankvirksomhed og de produktive investeringer, og så alt det mæg, vi har i form af spekulativ værdi på Wall Street og City of London. Lad dette mæg tørre ud og blæse væk; men beskyt de nødvendige, produktive, kommercielle bankvirksomhedsaspekter af vores økonomi. Erstat den spekulative økonomi med et kreditsystem i Hamiltons tradition, hvor man tager billioner af dollars i statslig kredit, via en ny Nationalbank, og dirigerer det, ikke til spekulation, men derimod til reel, fysisk værdi: til storskala infrastrukturprojekter, store projekter, nye industrier, vareproduktion og til en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne i USA's arbejdsstyrke; og især – som vi skal diskutere her i dag – i Midtvestens tidligere produktive arbejdsstyrke, og ligeledes bringe USA ind i dette store nye projekts Nye Silkevej.

Dette er, hvad præsident Trump må forstå om økonomi, og vi er i en nedtælling på fire dage til State of the Union, til at sætte dette på dagsordenen. Vores job slutter på ingen måde her; men formålet med denne 2018-valgplatform, som LaRouche PAC har udgivet, er tværtimod at vinde en kampagne, essentielt, for USA's præsidentskab. Vi er naturligvis ikke i et præsidentvalgår, og præsident Trump er den behørigt valgte præsident og vil være vores præsident for de næste tre år, mindst, på trods af bestræbelserne fra Russiagate-kuppets side og hans opponenter, der forsøger at vælte hans præsidentskab; men den kampagne, vi kører, er en kampagne for USA's præsidentskabs *politik*: Det er en kampagne for at vinde *kampen om præsidentskabets politik*.

I dag skal vi diskutere strategien, og Midtvesten, eller USA's industrielle hjerteland, er et af de afgørende elementer i denne strategi. Om lidt vil I få at se, at præsident Trumps sejr i 2016-valgene, i realiteten skyldtes hans sejr i Midtvesten. Han var i stand til at bryde det, der kaldes den »Demokratiske blå brandmur«, og han vendte fire store,

tidligere industrielle rustbæltstater, der havde stemt demokratisk, siden valget af FDR i præsidentielle valg; og han vendte dem og vandt disse stater: Pennsylvania, Michigan og Wisconsin, for ikke at tale om hans sejr i Ohio.

Hvordan gjorde han det? Han adresserede selve det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske Parti havde indgået en 'aftale med djævelen' om en konsensus om, begge at være partiet for frihandel og post-industrialisering. Kandidat Trump sprængte hele denne konsensus i stykker, gik ind og sagde, »Jeg er imod frihandel, vi vil nedlukke NAFTA«, og han sagde i særdeleshed, »vi vil bringe industri tilbage til hjertelandet«. Vi vil få ny vareproduktion, nye jobs, og han krævede endda en »ny industriel revolution«.

Jeg vil gerne give lidt baggrund, før vi kommer til diskussionen, om, hvad det var, præsident Trump fik adgang til, hvad enten, han helt var klar over det eller ej. Men dette er i produktivitetens ånd, og jeg vil faktisk hævde, at dette ikke er Trump-vælgerskaren, men at det er »LaRouche-vælgerskaren«. Og det, vi vil gøre med denne kampagne for at lægge 2018 LaRouche PAC-plattformen på bordet, er, at vi vil organisere denne vælgerskare omkring denne vision, de Fire Loves økonomiske program, og vi vil bruge denne indflydelse til at skabe en revolution i USA's præsidentskabs økonomiske politik.

Lad os gå lidt tilbage i tiden, til det industrielle kraftcenter, som Midtvesten var kendt som, før det fik lov at sygne hen og blive til 'rustbæltet'. Dette skete pga. Franklin Roosevelts mobilisering under Anden Verdenskrig, med at tage det, som var bilindustriens maskinværktøj til biler – i Michigan, Ohio, Wisconsin og i det vestlige Pennsylvania – og at tilpasse disse bilfabrikker og bruge den specialiserede arbejdsstyrke til at lancere det, der blev kaldt »Demokratiets arsenal«.

Så lad os nu gå lidt tilbage i tiden og se på denne nyhedsfilm

fra Anden Verdenskrig, og I vil få at se, hvad vi mener, når vi taler om Franklin Roosevelts Demokratiets arsenal.

(Engelsk udskrift af resten af udsendelsen:)

[Video]

FRANKLIN D. ROOSEVELT: We must be the great arsenal of democracy.

NARRATOR: President Roosevelt makes an unprecedented 9,000 mile tour of the United States, to see for himself the nation at war. Visiting armament plants from coast to coast, he stops at the giant Chrysler tank arsenal, where he sees the Army's latest mechanized monsters, tested as they come from assembly lines. Then, on to one of Henry Ford's great bomber plants, where the President and First Lady are greeted by Mr. Ford and General Manager Sorensen. Plane workers, delighted with the surprise visit, show the President that wartime production is meeting the goal set, many plants exceeding their quotas.

PRESIDENT ROOSEVELT: We shall send you, in ever-increasing numbers, ships, planes, tanks, guns: That is our purpose and our pledge!

NARRATOR: And the President's words meant action. America became the Arsenal of Democracy. ... Working 24 hours a day, seven days a week, where General Motors is undertaking to produce more than 10% of all war matériel fabricated from metal. Thousands of workmen in four

GM

divisions turn out machineguns in a mass-production basis.
Output is months ahead of schedule...

General Motors has pioneered in applying mass production methods to the manufacture of aircraft. Work goes on day and night under the adept fingers of General Motors men and women. They are producing an avalanche of weapons for victory in General

Motors manufacturing centers all over America. Machine tools, the master tools of industry and of victory are made at a constantly increasing rate... [end video]

OGDEN: So "machine tools, the master tools of industry and victory" are made at an ever-increasing rate. *That* was the Arsenal of Democracy. *That* was Franklin Roosevelt's economic program.

Now, what happened? President Trump, in the 2016 election did what all other candidates have refused to do: He refused to take what he called the "forgotten men and women" of the United

States, very much so, these formerly industrial, skilled labor force, and he said, you will be the forgotten men and women no more.

Contrast that to what Hillary Clinton did, where she took these states – Pennsylvania, Michigan and Wisconsin – took them

for granted, and in fact, never even *went* to Wisconsin for a campaign event – and lo and behold, on Election Night, surprise,

surprise, Pennsylvania, Michigan and Wisconsin, all went for Trump. And in fact, that was the key to his winning the U.S. Presidency.

How did he do it? Well, let me play this clip for you from President Trump's going to Ypsilanti, Michigan to the Willow Run

auto factory, and where he discusses the Arsenal of Democracy,

and calls for the creation of new industrial revolution.

PRESIDENT DONALD TRUMP: Great Americans of all backgrounds built the Arsenal of Democracy, including the legendary Rosie the

Riveter, who worked here at Willow Run. You know that. [cheers]

Seventy-five years ago, during the Second World War, thousands of

American workers filled this very building, to build the great new airplanes, the B-24 Liberator, at peak production – listen to this – it's not the country that we've been watching over the

last 20 years: They were building one B-24 *every single hour*.

[cheers] We don't hear that, we don't hear that any more, do we?

We'll be back, we'll be back, soon. The most amazing people.

And while that's incredible, it's a tribute, really, to the teamwork, determination and patriotism that lives on today, in each and every one of you. Great people – you're great people.

Now, these hundreds of acres that defended our democracy are going to help build the cars and cities of the future. So I ask

you, – that's fine, 'cause you're rushed – so I ask you today to join me in daring to believe that this facility, this city, and this nation, will once again shine with industrial might.

[cheers]

I'm asking you to place your faith in the American worker and these great American companies. [applause] I'm also asking

you, to respect, and place your faith in companies from foreign

lands that come here to build their product. We love them, too.

Right? We love them, too. [applause]

I'm asking all of the companies here, today, to join us, in this new industrial revolution: Let us put American workers, American families, and American dreams first, once again. May God bless the American worker. May God bless the Motor City. And may God bless the United States of America. Thank you, thank you. [cheers]
[end video]

OGDEN: And there you have it. So let's put on the screen here, the electoral map, and this is a very interesting map [Fig. 1] and I'm actually going to ask Bill Roberts to discuss it with us a little bit. But this was published by the *Washington Post* immediately after the election victory by President Trump. And you'll see here, the title is "The Former Obama Strongholds Sealed the Election for Trump." And I'll let Bill describe what we're looking at, but you'll see there, the concentration is in the rust belt, in the former industrial heartland, there, and that's the region of the country we're talking about here, right now. So Bill, tell us what we're looking at in that map and explain to us exactly what the strategy for victory here, has to be.

BILL ROBERTS: Sure. Matt, let me just start out by saying that there was recently an article published by a local representative, representing Macomb County [Michigan], I think one of those counties that was an Obama-voting county,

probably

voted for Obama twice, and then shifted and voted for Trump. What this local elected official was arguing for a decent high-wage, what's called a prevailing wage, for union employees.

And he made the point in that document that this policy actually

started with Henry Ford; it started with Henry Ford's decision that he was going to pay his workers \$5 a day to produce cars, and this wage would allow them to be able to buy the car that they were producing. So this is the coalition of producers which

we now have to mobilize to define, the standard of competence on

which national elected officials are going to run their campaigns.

Now, let me bring back up this map, here: What you're looking at, these are the districts across the country that voted

for Obama twice, as in the dark yellow; and in the light yellow

are districts that voted for Obama once. But all of these shaded

areas then were the counties that switched, that swung and voted

for Donald Trump in 2018. So these are traditionally Democratic

areas, where Trump went in and campaigned, where Hillary Clinton

did not, and he really made his focus the "forgotten men and women," who were part of this very advanced – I think "rust belt" is a kind of derogatory term, because in fact, the labor forces associated with these regions, whether they be farmers or

skilled workers, produce extremely advanced products, to the tolerances of a thousandth of an inch, or even smaller. And Trump tapped into something that Lyndon LaRouche identified

later, which is that, this was part of actually a global process of voters rejecting the failures, the failed policies of the trans-Atlantic financial system, the destruction of the skilled workforce; the overrunning of these areas with an epidemic of drugs, of opiates; the failed regime-change wars. And they voted for the policy, and not the party.

And so, these are obviously going to be areas in which both the parties are going to be looking in the election to try to swing the vote. The problem is, neither party has the policies that can address the dire situation that these forgotten men and women find themselves in. Neither party's leadership has a competent program to be able to directly address these blue collar and rural districts in the upper Midwest, in terms of the kind of economic destruction they've seen.

So, it really falls upon the campaign of the LaRouche Political Action Committee, and what we have to find is the standard of competent that can actually rebuild these areas. The LaRouche Four Laws, the identification of the necessity of the United States cooperating with China and countries that we can align our credit systems with, in order to actually capitalize a national infrastructure bank and a full economic recovery.

I would just say that, you know, you have Democrats on the one hand, who continue to push the fraud of the Russiagate investigation, as if this hasn't been disproven, and moved to other slanders against Trump, such as the Durbin fraud of the racist remarks that Trump allegedly said. None of the voters in these swing areas, they absolutely hate this kind of stuff. And

then, on the Republican side, Trump has really got to be able to break with this GOP/Wall Street backed leadership orientation within his own party, in order to be able to address, similarly, this voting base. Because Wall Street- backed policies are not going to finance an economic recovery. Trump has already said that the public-private partnerships are not going to function to build the vast amount of infrastructure that's required. So the LaRouche Political Action Committee and our team here in the Midwest, are looking at races of interest, not necessarily ones that are going to come down to Republicans versus Democrat, but maybe even ones where there's an interesting difference in the party primary first – in other words, in the immediate period, in the immediate campaigns, is there an Obama-backed candidate, for example, who is running against someone who has the support of building trades, of engineering societies? Has a real interest in the revival of the productive economy, and this is our domain to shape. As you said Matt, this is really a LaRouche constituency. And I've been in these areas: I mean, these are people, that voted Democrat in every election in their entire life, and then they voted for Donald Trump. And it was the question of the "fair trade not free trade," it was the issue of bringing back manufacturing; it was the commitment to seeking solutions beyond geopolitics, beyond the regime-change wars that have been, really disproportionately hitting these post-industrial and urban communities that have made up a disproportionate number in the

Armed Forces recruitment.

So, if you look, there is 53% of these communities that shifted over and voted for Trump after having voted for Obama: This is an interesting demographics of producers who are clamoring for real leadership. There is a profound, profound vacuum of leadership, that I know from our forays into the state

legislatures in the recent weeks, are really demanding a way in

which – and they have not found this solution outside of what we

have presented to them – but a way in which you can actually capitalize, a sustained and thorough, scientific-driven, infrastructure-driven economic recovery over the next 10, 15, 20

years. And what strikes these local elected officials more than

anything, is that they have not been presented with any other plan at all that even identifies an approach to amassing the kind

of investment that you will get with the LaRouche plan and that

you will get with the cooperation of the United States with China

and with countries like Japan.

So, I think it's an extremely fertile situation if we intervene with a kind of vigor now to define the only competent

solution which exists for candidates and for constituency groups

to demand that those candidates campaign on.

OGDEN: And that's exactly the declared intention of this 2018 Platform from LaRouche PAC, is to seek out those constituency groups, but more so to create those constituency groups that are going to, through leadership and organization, will demand this scientifically informed economic agenda; what

LaRouche has laid out. Glass-Steagall to erect a firewall; reorganize the financial system; national banking as Alexander Hamilton did it; trillions of dollars in Federal credit for infrastructure, new industries, productive employment; and then all under a driver. Like the same kind of driver you saw there for the Arsenal of Democracy; that was a mission orientation. The kind of mission orientation that we need today is the space program and for fusion power. These are the kinds of drivers that create the top-down organization that economic activity can participate in, and then will feed into and have a self-reproducing kind of increase in productivity. Now what happened in Detroit, and what happened in Michigan, and what happened in the Midwest, was not something that was just a crisis of the last few years. This has been decades and decades in the making, and it goes back even before NAFTA. What occurred was a loss of that commitment that Franklin Roosevelt had to productivity and to productive employment. We actually, Bill, you and I worked together to produce a video several years ago, around the time that Detroit was forced to declare bankruptcy. It was called "Detroit: A Test Case for Genocide". In that video, we put together an animated graphic that showed the population increase in Detroit due to the mobilization around the Arsenal of Democracy; but then following that, and with the abandonment of that commitment to industrial production, the population decrease which has occurred for several decades, and

which has now gotten to a critical point. So, this is actually an animated population graphic, and I would like to just put this on the screen. You can listen to the narration there. This is from the original video, "Detroit: A Test Case for Genocide".

VIDEO: The population of Detroit began to explode around the turn of the 20th Century; increasing exponentially around 1910. However, with the crash of 1929 and the onset of the Great Depression, the population of Detroit began to level off and even decline for the first time in its history. It wasn't until Franklin Roosevelt's Arsenal of Democracy that the population began to grow again, surging to its maximum in 1950 with a population of over 1.8 million people; making Detroit the fifth largest city in the United States at the time. However, after 1950, the population began to drop once again, slowly at first, but accelerating over time. By the year 2000, the population had collapsed to under a million, and by 2010 to 713,000; less than the population was a century before.

A more than 60% drop from its peak in 1950; a loss of over 1 million people. This will only continue to accelerate at an ever-increasing rate under the bankers' dictatorship now controlling the city. [END VIDEO]

OGDEN: That was the despair and the crisis which really has been many generations in the making in Michigan, in Detroit, that Lyndon LaRouche was seeking to resolve when he called for a new re-tooling of the auto industry back in 2012 to 2013, and even

prior to that around the bankruptcy of the Big Three [automakers]. What he was calling for at that time, was to say

“Let’s re-tool the auto industry, and let’s use this machine tool

capability – the ‘make anything’ industry – to build the kinds of lock and dams, the bridges, the high-speed rail, the components for nuclear power plants; the kind of materiel that you would need to mobilize an emergency economic recovery of the

United States. The fact that that wasn’t done, has created even

worse conditions of impoverishment and despair. As you pointed

out, Bill, some of the pockets of the worst opioid epidemic are

in these former industrial, former skilled labor communities.

This is the constituency which elected President Trump, but what

has to happen if President Trump is going to deliver on the promises that he made? How is this going to be mobilized? What kind of economic recovery, what form is that going to take now from the standpoint of the Midwest?

ROBERTS: Well, if the news media had actually reported what Trump did when he was in China, Trump secured \$254 billion in direct investment into these various states you’re talking about.

West Virginia, which has been decimated by Obama and by the drug

epidemic, West Virginia is set up to receive \$84 billion in direct investments from a Chinese company, as a result of the trip that Donald Trump took to China and the friendly cooperation

of China and the United States, facilitated through these two leaders – the President of China and President Trump. Now, that’s more money than any known proposal proposes to have the

Federal portion, the Federally-funded, matched portion of investment in U.S. infrastructure. You look at any plan coming from Democrats, that's more money than the Federal government is going to capitalize in an infrastructure program. So, the first question on anyone's mind who now knows that – if you tell that to them – since the media is not readily reporting that is, "How is China able to invest so much in infrastructure?" Of course, the answer is that China has an American System policy bank; that's how China is able to capitalize these vast development programs across the continent of Asia into Africa. Now of course, China and Japan are both willing to put probably a total of about \$1 trillion or more into capitalizing a policy bank in the United States. It doesn't have to be a direct investment. A number of direct investments by China were rejected on the basis of supposed security concerns. So, they don't have to be direct investments, but we can simply capitalize a national bank and then utilize the approach we have in the past, such as a new gas tax, to finance such debt, such a national banking structure. I think this is something that used to be very commonplace; this is how Franklin Roosevelt did things, this is how Abraham Lincoln did things, and it's a kind of forgotten method. If this would have been reported that, in fact, this is the dynamic that exists in the world that is driving massive development throughout the planet, then everyone

would be talking about this already. Everyone would be wanting to know how China is able to do this. They would be demanding that the very Henry C Carey system that the Chinese love to study so much is exactly the basis on which we now unleash a 10-15 year process of massive infrastructure investment; and that the way that you pay for this, is through massive revolutionary breakthroughs in technology keyed off of breakthroughs in the manned space mission and the expansion of NASA, and in fusion power. That it's the revolutionary scientific advancements, not money per se, which actually is what pays for this process. The Chinese understand this, too; which you can see in their fusion program and in their highly developed and growing space program. The media has certainly been aiding and abetting an unfortunate process in this country; where the elections will tend to be very partisan, low level, least common denominator kinds of discussions; hot-button topics. But it doesn't have to be. Everything that we've just gone through here in terms of the history of how the United States has been a productive country and has been a scientifically revolutionary country driven by the machine tool sector, and has had institutions that make it possible to finance such revolutionary developments; that these are not only available to the United States, but that this is already a process driving most of the world. In fact, the President of the United States has been the most open President, and is very open to working with these other countries within

this very sort of dynamic. So again, our objective – we have to sort of evangelize; because there are so many people out there who, if they simply knew what was happening in the world and if they had the LaRouche Four Laws solution at their fingertips, they would gladly demand it. They would gladly reach across the aisle to work – Republicans working with Democrats on mobilizing big Federal expenditures for infrastructure; Democrats gladly dropping the insane anti-Trump tirades, and instead urging him to break with Wall Street, and reach across the aisle and work with Republicans who are willing to collaborate on an anti-Wall Street policy, an American System policy along with Trump. So, we found tremendous openness.

But we don't want to just go to the candidates for the endorsement and for them to campaign on these policies – on the New Silk Road, on ending the coup against the President, and on LaRouche's Four Laws. But rather, we want to get to their base of support – the skilled labor unions, the professional organizations, the engineers, the voting blocs in general and the state legislatures, the super constituents. We have to have an accelerated process of educating these individuals on the unique LaRouche solution that you are not going to get from the party leadership at this point, who are really too much stuck in the old paradigm. But if we introduce these constituents to the

New

Paradigm, sure, of course, gladly they will take that instead of this lame discussion that you'll otherwise get at these candidates' debates.

OGDEN: And LaRouche PAC is uniquely positioned to do that; that's why it's so necessary that we put out this platform, this statement of intent and that we're conducting a national mobilization. LaRouche PAC, especially there in the Midwest with the productive labor force, the working class constituency, LaRouche PAC has an extraordinary amount of authority on the ground among those kinds of labor organizations and productive workers. I would say also Bill, you personally have an extraordinary amount of authority because of what you have been engaged in there for years; including, as I mentioned at the beginning, a Congressional campaign that you ran in 2012 there. You got 41% of the vote in the 11th Congressional District there in the 2012 Democratic primary. Now, I'd actually like to play a clip for our viewers of testimony that you gave in front of the Detroit City Council in 2012, when this entire rigging of the LIBOR rate came up and the city was dealing with "Oh my gosh! How are we going to repay these debts and are we going to have to declare bankruptcy?" Here's the intervention that you made around Glass-Steagall and the necessity of immediately instituting this kind of Franklin Roosevelt policy. So, this is testimony from July 24, 2012 at the Detroit City Council.

ROBERTS

: My name is Bill Roberts. I am running for U.S. Congress, and I do so for the same reason I'm here today, which is that if I were not here to say what I'm saying today, no one would say it. I'm calling on the Detroit City Council to reject any cuts that endanger the lives of human beings, and instead to publicly call for and fight for the reinstatement of House Resolution 1489, the reinstatement of Glass-Steagall; which both Congressmen from Detroit are co-sponsors of, to break up the too-big-to-fail banks. The reason why I bring this up today is because it is clear that 75% of major cities enter into interest rate swaps. These interest rate swaps were rigged against cities at the highest level; at the LIBOR – the London Inter-Bank Offered Rate. This is murder. This is not insider trading; this is murder. It has resulted in cuts to departments that have killed people. There are people at the highest level involved in this. I call upon the Detroit City Council to stand up and have the guts to tell the private bankers that they are going to jail.

OGDEN: Now, within the next year, Detroit was forced to declare bankruptcy under Rick Snyder and financial manager Kevyn Orr. And exactly one year later, in July of 2013, Lyndon LaRouche went on record and was asked what has to be done to save

the city of Detroit, to save the entire industrial heartland, and what kinds of solutions are on the table? He talked about Glass-Steagall, but he talked about an expanded Glass-Steagall solution. So, I'd like to just play this clip from Lyndon LaRouche for you.

LYNDON LAROUCHE: What is the situation of the United States in terms of its economic development over the period, say the last really effective Presidency went down? What happened, particularly with two terms of the Bush family and this latest phenomenon, is that the economy of the United States virtually does not exist. And that's true in the case of the auto industry in particular, which is the center of this whole thing with Detroit, is the auto industry. It's not just the auto industry in Michigan, nor is it in the northern states around Michigan. It goes all the way through the entire system – north, south, east and west. The U.S. economy does no longer function! And there is no hope for this nation under the present conditions, unless we change those conditions radically. Therefore, we have lost the auto industry. Do you know how important the auto industry was? Do you know how important back in 2005 and so forth when we fought to save the auto industry? And I was playing a leading part in that fight. Do you realize what happened when the auto industry went down? Do you realize that we no longer are a nation capable of meeting our own needs? Look at the food supply. What's the food supply of the United States? How do parts of the farm area work? Nothing works! Especially since George W Bush became President. Since that point, there has been a disintegration throughout Europe and throughout the

United States and other parts of the world. We no longer have a sustainable economy. What we have is the possibility, with special efforts, to revive the economy. Now, what we're going to have to do – we've got some people in Detroit, for example. They're unemployed, essentially. There are few of them left in the other odd industries that they fled into as machine tool specialists and so forth. What we're going to do is create a new industry, based on the core of the skilled people who can play a key leading part in assembling a replacement for what used to be called the auto industry. The real name for the auto industry as it was since World War II, is the machine tool industry; that's its character. So, our job is, in the case of Detroit, you cannot solve this economic problem by sitting there or by following some politician's recipes. What we can do is seize control of the situation. Only through Glass-Steagall can we save the United States; otherwise the United States is doomed without Glass-Steagall. Because there is no agriculture, there is no machine tool system, there is no labor production of any significance; that's it. So therefore, unless we get Glass-Steagall in, we will not be able to make an immediate change from the kind of economy on which you're operating now, which is a hopeless failure. By changing quickly to bring agriculture back, to build up the water systems that we

need for feeding our people; all these things depend upon Glass-Steagall. Not just Glass-Steagall itself, but an expanded

version of Glass-Steagall.

Therefore, the issue is, unless we can seize the hands of power in the United States and organize the government to behave

like the government, not like it's been doing recently; and go in

there and put Glass-Steagall into effect quickly. Having done that, we're going to have to – in addition to Glass-Steagall – we're going to have to create a credit system to supplement Glass-Steagall in order to finance the things that have to be built up in terms of production which are needed to restore this

nation. Without those actions, there's no hope. You don't have

a chance; there is no other option. Grab the United States; put

it back to business as best you can, and use some innovation.

But above all, apply Glass-Steagall as I know how to do it; and

some other people also know. The very fact that we restore the

confidence of the people in their own nation – that is, the United States – by taking immediate action; which means large amounts of fundraising and fund contributions to get farming and

industry back going immediately. We have to have – just as Roosevelt did during the period of the onset of the Depression,

his first years. We had people; we put them to work. They weren't really producing anything; they were stuck in there with

shovels and picks and so forth out in the streets. They weren't

really producing things, but they were there; and they had a

job.

And they had the beginnings of a family income, and they had a future. That's what Roosevelt gave them, and that's what we now

have to give the people of the United States. We cannot give them much, because the friends of the Bush family have stolen so

much there's not much left for real people. But we can restart

the process of production; restart that; and that we can do.

And

that we {must} do. Without Glass-Steagall, we cannot do it.

So, the lives of the people of the United States depend upon Glass-Steagall. And Glass-Steagall can only be delivered by Glass-Steagall Plus. Glass-Steagall Plus means that we're going

to take the junk that is junk, and we're going to cancel it.

Most of this banking crap is worthless; there's no value in it.

So why are we continuing to bail it out in a hyperinflationary rate? We don't need it. Put the thing through processing, and

you will find that when you go through the paperwork, all these

banking systems, the Wall Street crowd, all of them; how much of

these things they claim they own are actually real? I don't know

if they could come out with a penny of it for a giant. So

therefore the point is, we have to restore the United States; get

rid of this crap, and do what Franklin Roosevelt did. It's going

to be more difficult than what Franklin Roosevelt faced in his time, but the principle is, we've got to do it. That's the answer; we've got to do it and get the message across to the people. That's the only thing; there is no other chance.

Forget

this Republican nonsense; they're just wolves trying to find a place to bark in. But that's the answer, and there is no other answer.

OGDEN: So, that was from 2013, but as you can see, that's the core of Lyndon LaRouche's Four Economic Laws; that's the entirety of the program. That's the kind of voice of authority

that we have to come into the scene with, and speak with that kind of forcefulness, that kind of authority. That's exactly the

voice of Lyndon LaRouche that this constituency bloc can be formed around. As I said, what Trump tapped into – whether he knew it or not – is indeed the LaRouche constituency there in the heartland, in the industrial Midwest.

So, Bill, I just wanted to let you make some concluding points, but this is the theme. We can very rapidly take this so-called Rust Belt and bring it into the Belt and Road Initiative; and bring the New Paradigm of great projects into the

Midwest and awaken that kind of optimism. So, Bill, I invite you to just go ahead.

ROBERTS: Well, I think what Lyn said right there is absolutely key; that's it. People got brainwashed into thinking

that money is the key to wealth; that money is economy. And Lyn

said "No. Cancel a lot of that money. We don't need the money."

People said, "Cancel the money? How can we do that?" The point

is, you don't need it, and what you need is, you need the machine

tool capability, you need the advanced farming, and you need the things that go along with that. I wish we would have had a graphic in terms of where the funding goes in a national credit system, because that's really what he was addressing here. But the key is, you need the credit. We can build everything we need to. The people, the "toolies" in these areas as they call them, in these counties where people switched profile and voted for Trump; they understand this. They understand how what is central to an economy; what is essential to a productive workforce. The issue is credit. You don't need Wall Street trying to make 11%-12% off of any money that they loose from their hands. What you need is to organize the credit; then the people can build the economy. You don't need the straitjacket of this monetary system. In fact, if Trump doesn't move against this Wall Street financial bubble, this will bring the country down. It's a ticking time bomb right now, waiting to go off; as William White and others have said. This thing is ready to go. If this is not moved against with the Glass-Steagall policy, we're looking at a complete and utter disaster. But the good news is, we don't need it. It's simply that the American citizenry, the people watching this today, have to take it as a personal challenge that we have

to create among these constituencies of the country, the notion that there is a standard of competence for Federal office. That standard of competence is the comprehension of this principle; this non-monetarist credit system principle that we have been discussing today. I guarantee that if you do that, people will listen.

OGDEN: Well, let me put on the screen one more time "A Campaign for Victory: The Campaign to Win the Future". This is the electoral platform that LaRouche PAC has put out for 2018. And Bill, you're right in the middle of mobilizing the constituencies there in the Midwest. We need a national mobilization to endorse this platform; not only candidates for office, but Bill, as you said, the building trades, the labor unions, the productive workers, the agricultural organizations. These are the constituency bases that need to come to understand this as principle. The link is there on the screen: LPAC.CO/YT2018. This is the LaRouche PAC election platform for 2018.

We've got a lot of work to do, because it is our responsibility to communicate what you just said, Bill. This is a non-monetarist principle; it means that you have to raise your level of comprehension of what economics is really all about. This is not monetarism, this is not Wall Street; this is a question of what makes mankind a unique creative species, and how is that reflected in national economic policy. So, that's what is contained in the LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the

Future.

We ask you to join our mobilization; endorse this, and become a part of what we're doing nationally. This is our strategy for victory.

So Bill, thank you very much for joining me here today.

It's good to hear from you; it's good to hear what's happening out there in the Midwest, and we look forward to being in touch a

lot more. I think we can look forward to a real mobilization.

So, thank you very much.

And thank you for tuning in to larouchepac.com. Please stay tuned; we have a lot of work to do, and we'll see you next week.

Thank you. Signing off, this is Matthew Ogden. Good night.

**Forrykte neokonservative
sætter
krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i**

Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 25. jan., 2018

pdf og video

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Download (PDF, Unknown)

**Ukraine bevæbnes til krig for
at skifte Trumps**

samarbejds mulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget

direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindre vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regeringers side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere

normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget. Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Sandheden siver ud om Russiagate -svindelen; Vi skal optrappe for at besejre det britiske kup

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. jan., 2018 – Sandheden siver ud om Russiagate-svindelen, og om, at den særlige anklager Robert Mueller blev sat ind for at være en »juridisk lejemororder«. Næsten hver dag kommer der nye afsløringer om dette, som åbner op for muligheden for at en optrapning for at besejre hele den britiske kupoperation kan finde sted i takt med den voksende fare for et finansielt blow-out og en krig, der drives frem af de neokonservative.

Blandt de seneste bekræftelser på kuppets *modus operandi* er tidligere topmedarbejder i den Nationale Sikkerhedstjeneste (NSA) Bill Binneys vurdering, at FBI's påstand om at have »mistet« fem måneders tekstbeskeder mellem to anti-Trump topagenter i FBI, Peter Strzok og Lisa Page, »stinker langt væk«. Binney har i løbet af denne uge i flere interviews forklaret, hvilke NSA-kapaciteter, der er involveret, til at opfange, sikre og spore kommunikationer.

Én af tekstbeskederne mellem Strzok og Page, der rent faktisk er offentliggjort, og som er fra dagen efter valget 8. nov., 2016, henviser til deres plan om at ty til et møde i et »hemmeligt selskab« nu, da Trump har vundet. I går sagde senator Ron Johnson (R-WI), formand for Komiteen for Indenlandske Sikkerheds- og Regeringsanliggender, at han har en meddeler, der ved, at sådanne private samtaler i et »hemmeligt selskab« faktisk fandt sted, på lokaliteter uden for FBI. Han og senator Chuck Grassley (R-IA), formand for

Retsudvalget, sendte et brev i går til Justitsministeriets generalinspektør, og som med frist til 29. jan. krævede at vide alt om disse »mistede« tekstbeskeder, inklusiv, hvorfor Justitsministeriet/FBI med hensyn til dem svarede Kongressen undvigende.

Med hensyn til Robert Mueller selv, så kommer afsløringer af hans forbrydelser i forbindelse med 11. september, 2001, nu i stigende grad frem i offentligheden, med rapporten fra *Florida Bulldog* fra 18. jan., der siger, at Mueller, som en FBI-topembedsmand, med sin underskrift godkendte FBI's mørklægning af saudiarabere i Sarasota, der havde forbindelse til angrebene 11. september, en rapport, der nu tages op i andre medier.

Kravet om at få disse forbrydelser og alle andre løgne og tilsløringer frem i dagens lys, og dernæst gøre en ende på dem, vokser. I dag kom kongresmedlem Walter Jones (R-NC) med en erklæring, der støttede det nye memorandum fra formanden for Husets Efterretningskomite, kongresmedlem David Nunes (R-CA), om FBI/FISA's meddelagtighed i 2016. Jones brugte historiske vendinger: Jeg har altid været stærk tilhænger af gennemskuelighed og åben regering. Jeg ledede de succesfulde initiativer for at afklassificere de '28 sider' af rapporten om 11. september og afklassificere tidligere ikke-frigivne statslige filer om mordet på præsident John F. Kennedy ...«

I dag gentog senator Grassley sin anmodning til Justitsministeriet om at åbne en kriminel efterforskning af den »forhenværende« britiske efterretningsagent Christopher Steele. Både Grassley og Nunes har et memorandum, som de arbejder for, skal afklassificeres og offentliggøres.

Netop, som Russiagate synker, foregår der en optrapning for et fremstød for regulær krig, og som er anstiftet af den samme hoben britiske kupmagere, gennem neokonservative og neoliberale aktiver. Det seneste udtryk herfor er en ny, multinational enhed, der blev dannet i Paris den 23. jan. og

brugt som platform for at angribe Rusland: »Internationalt Partnerskab imod Straffrihed for Anvendelse af Kemiske Våben«. Den syriske regering anklages for at bruge kloringas i denne uge. Desværre gik USA's udenrigsminister Rex Tillerson med på sagen og sagde, at Rusland er »ultimativt ansvarligt« for angreb med kemiske våben i Syrien. Han sagde desuden, »Ruslands fiasko mht. at løse spørgsmålet om kemiske våben i Syrien sætter spørgsmålstegn ved Ruslands relevans i løsningen af den overordnede krise«.

Det bør bemærkes, at Tillerson kom til Paris direkte fra London, hvor han i sidste weekend mødtes med geopolitikens inderste kredse. Man ser den britiske hånd i Det Hvide Hus mht. Syrien; og ligeledes i den historiske udredning af den berygtede, britiske efterretningsagent Christopher Steeles involvering i Ukraine, og senere, i Russiagate.

Bagtæppet for alt dette er det monetaristiske finanssystems forestående undergang, som den kendte BIS- og OECD-økonom William White i denne uge identificerede som et »Catch-22«, et Punkt 22, hvor politikken med den kvantitative lempelse (QE) ikke kan fortsætte uden, at der kommer et blow-out; men at stoppe det vil også indebære et blow-out.

Op over alt dette hævdede de rapporter sig, der blev aflagt på Davos Økonomiske Verdensforum i dag, på panelet, »Bælte & Vejs indvirkning på verden.

Præsident Xi Jinpings topøkonom, Liu He, talte om, hvad Kina gør på den hjemlige og den internationale front for fælles udvikling. Der er rent konkret et nyt momentum for dette på den vestlige halvkugle, hvor der i denne uge blev lagt planer for Bælte & Vej Initiativet i Syd- og Mellemamerika og Mexico, af Kina og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC).

Ved at bryde det britiske kup, kan dens modstandere, USA, blive befriet til at deltage i den Nye Silkevej i alle de

amerikanske kontinenter og videre endnu, til fordel for verden.

Foto: FBI-direktør modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosehave, 21. juni, 2013. Præsidenten annoncerede James Comey, højre, som sin nominerede kandidat til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Kina kommer med udfordring til verdenssamfundet om at rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres,

identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevidsthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejsning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant

afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.

**Forrykte neokonservative
sætter krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i
internationalt paradigme-
webcast,
25. jan. 2018 kl. 18 dansk
tid.**

newparadigm.schillerinstitute.com

Introduktion ved Harley Schlanger: Med de nødvendige beviser for at nedlukke Londons/Obamas »Russiagate«-kup for regimeskifte mod præsident Trump, der er ved at blive indhentet og forhåbentlig frigivet til offentligheden, optrapper de såkaldte neokonservative internt i og uden for administrationen krigsprovokationerne mod Rusland og Kina. Trumps erklærede hensigt er fortsat at skabe gode samarbejdsrelationer med Rusland og Kina; de, der forsøger at fjerne ham, er drevet af en desperat forståelse af, at, hvis Trump lykkes med at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina, vil deres gamle paradigme, der er baseret på

geopolitisk manipulation og de krige, der udgør en afgørende del af dette paradigme, blive fejlet bort, og imperiet med værdiløse finansinstrumenter og gæld vil bryde sammen over deres hoveder.

Russiske og kinesiske ledere har udstedt klare advarsler om de implicite farer i den vanvittige »nationale sikkerhedsstrategi«, som de neokonservative satser på, selv, mens de fortsætter med at søge samarbejdende engagement med USA, for at adressere problemer med Nordkorea, Nærorienten og Ukraine. De fantastiske fremskridt, som Kina demonstrerer med sin kamp for at udrydde fattigdom hjemme, og politikken for reel, økonomisk udvikling af verdens mindre udviklede lande gennem Kinas globale initiativ, den Nye Silkevej, samler nationer fra Afrika, Sydamerika, Asien og Europa til en ustoppelig alliance.

De næste par dage byder på muligheder for at opbygge yderligere momentum for det Nye Paradigme, fra Trumps optræden i Davos i de schweiziske alper og til hans State of the Union-tale den 30. januar, og ligeledes på mødet i Sotji for genopbygning af Syrien. Tiden er ikke til at være en passiv tilskuer, når så meget står på spil. Stil ind på fr. LaRouche denne torsdag og bliv en del af den dynamiske, inspirerende kraft, der konsoliderer det Nye Paradigme.

Muellers Russiagate-fupnummer er i færd med at falde sammen, men

de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af kollaps. Denne konspirationsklikes deciderede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og

gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres ledes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika

og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle Herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'.« (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)

**Tidligere BIS-cheføkonom:
Centralbankerne befinder sig
i et Catch-22-dilemma med det**

forestående krak

23. jan., 2018 – »Centralbanker er nu fanget i en 'gældsfølde'. De kan ikke blive ved med at holde renterne på næsten nul med presset fra global inflation, der vokser, fordi det vil føre til en endnu mere farefuld finansboble, men de kan heller ikke bare hæve renterne, fordi det risikerer at få systemet til at eksplodere.«

Lyder det bekendt? Lyndon LaRouche og *EIR* har nu i årtier advaret om, at systemet var dømt til enten at kollapse indad via hyperinflation, eller eksplodere via bankerot. Denne »Catch-22«-situation, som her beskrives, blev afsløret af William White, chef for OECD's tilsynsstyrelse og tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS, i et interview fra Davos med *Daily Telegraphs* internationale business-redaktør, Ambrose Evans-Pritchard.

White siger, at kollapset er uundgåeligt som følge af centralbankpolitikken med kvantitativ lempelse, der har gjort systemet mere farligt end i 2008. »Alle markedsindikatorer ligner lige nu meget det, vi så før Lehman-krisen, men lektien er på en eller anden måde blevet glemt«, siger White. Den globale gældsmængde er steget med yderligere 51 procentpoints af BNP siden Lehman-krisen og er nu oppe på rekordhøje 327 %, iflg. data fra det Internationale Finansinstitut (IIF).

Med kvantitativ lempelse »har banker smidt mere brænde på bålet«, siger White. »Der er ingen, der ved, hvad der sker, når de aftrapper den kvantitative lempelse. Markederne må hellere være meget forsigtige, for der er mange brudpunkter derude.« Han påpeger den aftrapning, der allerede finder sted, med Federal Reserve, der nu sælger for \$50 mia. statsobligationer om måneden. Med hensyn til rentesatserne, så advarer seneste rapport fra det Amerikanske Finansministeriums Kontor for Finansresearch (OFR) om, at en stigning på 100 basispoints ville slå en streg over \$1,2 billion i

obligationsværdier (med henvisning til Barclays U.S. Aggregate Bond Index). Tiårige statsobligationer er allerede steget til det højeste niveau på tre år, 2,66 %, i sidste uge.

Kredit i dollars ud over amerikansk jurisdiktion er femdoblet på 15 år, til over \$10 billion. »Dette er et meget højt tal. Så snart verden kommer i vanskeligheder, vil en masse mennesker få problemer med at servicere denne dollargæld.«

For at vise, hvordan kreditkvaliteten er forværret, nævner White til en start spredningen af et ureguleret gældsinstrument, »tyske Schuldschein-obligationer« (GSB; German Schuldschein Bonds). Schuldscheins er IOU's (simple gældsbeviser), hvis marked rent historisk har været begrænset til tyske selskaber, men som for nylig er blevet udvidet til internationale kunder, der ikke har adgang til andre former for kredit, hvor der kræves en kreditvurdering, og er nu blevet til en form for højrisiko-skyggebanks virksomhed. Schuldscheins kræver ingen kreditvurdering. Den tyske Schuldschein-gæld er nu på 50 % i udlandet.

Et typisk eksempel er det britiske selskab Carillion, der netop er gået fallit, og som havde rejst £112 million gennem GSB'er.

»Farmaceutiske selskaber er underkastet love, der tvinger dem til at foretage tests for utilsigtede konsekvenser, før de lancerer et nyt medikament; men centralbanker lancerede et kæmpemæssigt socialt eksperiment med kvantitativ lempelse med skødeløs lidt tanke på bivirkningerne«, sagde White. »Vi er ved at løbe tør for ammunition. Jeg er bange for, at dette på et tidspunkt vil blive løst gennem en masse misligholdelse af gældsforpligtelser.«

Foto: William White er tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS. (Credit: Real Vision)

Byg den lokale infrastruktur til de store projekter under Bælte & Vej

23. jan., 2018 – Da økonomiplanlæggerne begyndte at udarbejde og bygge dæmninger, vandkraftværker, vandafledning til at yde beskyttelse mod oversvømmelser og bragte elektricitet og lys til Tennessee-dalen under præsident Franklin Roosevelts Tennessee Valley Authority, TVA, indså de meget hurtigt, at arbejdere, der led af malaria, og som ikke kunne læse, ikke ville være i stand til at udføre opgaven. TVA gennemførte et stort, statsligt sundhedsprogram for at forebygge, behandle og helbrede sygdom. De byggede skoler og biblioteker og tilbød undervisning til elever i alle aldre. De etablerede demonstrationer for at lære folk, hvordan de skulle bruge elektriske apparater og gennemførte programmer for forskning og udvikling af ny teknologi og øget produktivitet.

Kina står nu over for en lignende udfordring med ikke alene at bygge infrastrukturen langs med Silkevejen, men også med udvikling af befolkningerne, så de kan få gavn af den. Bælte & Vej Initiativet bringer mere end projekter på »nationalt niveau« til lande, men er også med til at lægge grunden til, at stater og lokalsamfund kan få fordel af dem, som en artikel i *People's Daily* i dag udtrykker det.

Artiklen beskriver nogle af de projekter, som kinesiske selskaber bygger, såsom broer, veje, skoler, klinikker og vandprojekter, for lokalsamfund. Ofte bliver disse mindre, nødvendige projekter bygget af Kina gratis, forklarede Yan Li, informationschef hos CITIC Construction. De styrker projekteffektivitet og forbedrer folks liv. Og ikke alle

værktøjer, som folk har brug for, er fysiske. Et andet projekt, der forandrer folks liv, er den Digitale Silkevej. Dette er »også vigtigt, for at bygge bro over udviklingssvælget og folks tankegang med promoveringen af videnskab og teknologi.«

TVA, der transformerede en befolkning, der endnu ikke var kommet ud af det 19. århundrede, blev misundt af hvert eneste land i verden, som havde en underudviklet, ludfattig landbefolkning. Nu er det Kina, der har indledt denne transformation i de nationer, der udgør en del af Verdenslandbroen.

Foto: Øverst til venstre: Tennessee Valley Authority, en del af New Deal, underskrives som lov i 1933. Øverst til højre: Præsident Roosevelt var ansvarlig for initiativerne og programmerne under New Deal. Nederst: Maleri på en offentlig mur af en af de kunstnere, der fik arbejde under Works Progress Administration, en del af New Deal.

Præsident Trumps egen nye Nationale Forsvarsstrategi er en større trussel mod ham end Mueller og 'Russiagate'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Hvordan går det til, at premierminister Shinzo Abes lederskab i Japan nu ser

både Kina og Rusland som nære partnere for samarbejde, alt imens præsident Trumps forsvarsminister og nationale sikkerhedsrådgiver erklærer Rusland og Kina for større trusler mod USA, end international terrorisme?

Japan er Amerikas nærmeste allierede i Asien, nærmeste partner mht. at lægge pres på Nordkorea om at blive atomvåbenfrit, og er en umiddelbar nabo til både Kina og Rusland, og til Koreahalvøen. Premierminister Abe er, ligesom Trump, gentagne gange mødtes med den russiske præsident Putin over samme tidsperiode, og har, ligesom Trump, haft en *intention* om at udvikle samarbejde.

Men, Abe har gennemført denne intention, og gennemfører nu også Japans tilslutning til Bælte & Vej Initiativet; det er Trump blevet forhindret i. Som både Rusland og Kina klart ser, så er han blevet forhindret af sin 'McCarthy'-opposition, som på det bestemteste omfatter det Republikanske Parti og militæret.

»Russiagate«-kupforsøget mod Trump, anført af den juridiske lejemorder Robert Mueller, har lidt alvorlig skade gennem vores egen og andres afsløringer, og kan besejres.

Nu udgør det strategiske vanvid, der omgiver præsidenten – og som det nye udkast til en National Forsvarsstrategi, der blev afsløret af forsvarsminister Mattis – en større fare: for ham, for USA og for menneskeslægten. Tag tidligere forsvarsminister William Perrys advarsel til efterretning, om, at det falske missilvarsel på Hawaii ikke var falsk alarm, men derimod alarmklokken om at vågne op, der ringede, og som fortalte, hvor tæt vi er bare på atomødelæggelse pr. fejltagelse under en konfrontationskrise mellem atommagter. Tag til efterretning de advarsler, der kommer fra kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawai'i om, at Bush-Obamas »krige for regimeskifte« skal afsluttes – som det var Trumps hensigt – eller også vil truslen om atomkrig ligge foran vores dør.

Selv, hvis vi undgår denne ødelæggelse, så vil strategien for konfrontation mellem stormagter, som for nylig er udtalt af vicepræsident Spence, forsvarsminister Mattis, gale Napoleon'er i GOP (det Republikanske Parti) såsom senatorerne Marco Rubio og Ted Cruz, osv., fjerne enhver chance for samarbejde med Kina i Bælte og Vej Initiativet for store infrastrukturplaner, eller med Rusland om fred i Sydvestasien.

En ny Kold Krig? Glem det. I den Kolde Krig havde USA flere allierede. Med sin erklæring om krig med Kina, Rusland og den »Nye Silkevej«, har Amerika kun én fjende: Storbritannien, den store udnytter af amerikansk militærmagt og store ødelægger, indefra, af amerikansk, økonomisk magt.

Præsidenten bør – hvad han muligvis også vil – erklære den nye Nationale Forsvarsstrategi for ugyldig, og så i stedet benytte muligheden i Davos (Økonomiske Verdensforum, 23.-26. jan., -red) eller med sin State of the Union-tale til at erklære, at USA tilslutter sig den »Nye Silkevej«. Det vil for Amerikas indenrigspolitik indebære det, Lyndon LaRouche har kaldt »Fire Nye Love til Nationens Redning«, som vi nu mobiliserer for at sætte i centrum for de forestående midtvejsvalg.

Foto: Præsident Donald J. Trump underskriver H.R. 2810, National Defense Authorization Act for budgetåret 2018. 12. december, 2017. (Official White House Photo by Stephanie Chasz)

Ruslands Lavrov og Peskov giver USA's opposition

skylden for de forværrede relationer

22. jan., 2018 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, giver USA's politiske opposition skylden for at forhindre USA's præsident Donald Trump i at forbedre relationerne mellem Rusland og USA.

I et interview med den russiske avis *Kommersant* sagde Lavrov, at Trump blev tvunget til at træffe anti-russiske beslutninger under pres fra sine nationale opponenter.

»Da den amerikanske præsident Donald Trump modtog mig i Det Hvide Hus; da han talte med den russiske præsident Vladimir Putin i Hamborg, og da de senere havde telefonsamtaler, så jeg ikke den amerikanske præsidents bemyndigelse til at udføre nogen som helst handlinger, der kunne underminere hans slogans under valgkampen om, at han ønskede gode relationer med Rusland«, sagde Lavrov, rapporteret af TASS. Lavrov tilskrev USA's holdning over for Rusland tre faktorer: Hillary Clintons valgnederlag; Donald Trumps karakter af at være en-der-kommer-udefra, samt et behov for at forklare, hvorfor alting ikke går så godt for USA på den internationale arena.

Trump bliver tvunget til at træffe anti-russiske beslutninger under sådanne betingelser, iflg. Lavrov.

»Man bør sandsynligvis forstå, at, under betingelser, hvor lovforslag vedtages af et flertal af stemmerne (95 %), tænker præsidenten på, ikke indholdet i lovforslaget, hvor reelt, det er, hvor legitimt eller anstændigt, det er, men derimod på, at hans veto sluttelig ville blive kendt ugyldigt«, sagde Lavrov. »Vi er lettede over, at nogle medlemmer af Kongressen, politiske kredse i USA og nogle diplomater for nylig stilfærdigt under deres fortrolige samtaler har erkendt det

absolut abnorme i en sådan situation og behovet for at forbedre det.«

Peskov gav, på et Tv-show på Rossiya 1-kanalen, den hjemlige atmosfære i USA skylden for at forhindre Trump i at etablere gode relationer med Rusland. »Det tror jeg ... Vi er sikre på det, for alt imens vi, så at sige, næppe befinder os i en position, hvor vi kan komme med vurderinger om interne politikker internt i USA, så er det ikke desto mindre ret åbenlyst, at det interne klima, lad os sige det sådan, er temmelig fjendtligsindet med hensyn til vort land«, sagde Peskov.

Foto: Ruslands udenrigsminister Lavrov sagde i et interview med den russiske avis Kommersant, at Trump blev tvunget til at træffe anti-russiske beslutninger under pres fra sine nationale opponenter.

Det Hvide Hus' infrastrukturplan ville få et PPP til at rødme

22. jan., 2018 – Der har været mange rapporter og indikationer på, at præsident Donald Trump i stigende grad er mod »sin egen« infrastrukturplan, der er i færd med at blive udarbejdet under direktion af økonomiske rådgiver Gary Cohn, »infrastruktur-rådgiver« D.J. Gribben og transportminister Elaine Chao. Da et omrids af politikken i dag blev lækket af Det Hvide Hus, stod det klart, hvorfor. Alt imens den er vokset fra den to sider lange opsummering, der gentagne gange er blevet brugt i løbet af det seneste år, til nu seks sider, så er det stadig en tynd gang vælling for så vidt angår en

planlægning af statslig investering i ny, højteknologisk infrastruktur. Og at ignorere præsidentens gentagne indsigelser over for offentlig-private partnerskaber (PPP'er), den mytologiske enhjørning, kendt som privat finansiering af ny infrastruktur, er »grundpillen«.

Forslaget går primært ud på et program for matchende bevillinger fra staten, og som begrænser statens deltagelse i enhver ny infrastruktur til 20 % og begrænser enhver delstats andel af det totale nationale beløb til 10 %. De kriterier, der angives for at selekttere projekter, der er værdige til statslig støtte, vægtes med blot 5 % for »planer for at inkorporere ny teknologi«; blot 5 % for »fremskaffelse af beviser til støtte for, hvordan et projekt vil ans pore økonomiske profitter«; og 50 % for, »hvordan ansøgeren vil sikre og gennemføre nye, *ikke-føderale* profitter« – jo mere ikke-føderal profit, desto højere score får projektet!

Kommuner skal altså ud og sondere terrænet for privat finansiering – som vil forvente en 10-11 % garanteret årlig profit på investeringer – og kombinere dette med nye skatter eller udstedelse af egne obligationer for at få krummerne fra føderal finansiering.

Men det værste kriterie anvendes på jernbane- og transportprojektforslag: »Kræver finansiering for værdi-indfangning ('value-capture financing') som betingelse for at modtage midler til større anlægsprojekter.« 'Value-capture financing' er ny indforstået Washington-snak, der betyder at tiltrække en strøm af både eksisterende og nye brugerbetaling, osv. Dette inkluderer og lægger endda vægt på deciderede privatiseringer, som i privatisering af systemer til flytrafikkontrol, som GOP satser på: Det drømmer om helt nye afgifter på flyrejser, der overføres på billetpriserne, hvorimod det nuværende system støttes af lufthavnsadministrationer.

Dette tåbelige omrids vil ikke virke, og præsident Trump vil

måske, eller måske ikke, følge det i sin State of the Union-tale.

Foto: Præsident Donald Trump giver hånd til Gary Cohn (yderst til højre), hans økonomiske rådgiver. Fra 2017.

LaRouche-bevægelsens kandidater til USA's Midtvejsvalg 2018: Kesha Rogers, Texas

Kesha Rogers annoncerer, at hun stiller op som uafhængig kandidat til Texas' 9. Kongresdistrikt.

Den 7. december annoncerede Kesha Rogers, medlem af LaRouche Political Action Committee, LPAC, sit kandidatur som uafhængig for Texas' 9. kongresdistrikt, der i øjeblikket holdes af kongresmedlem Al Green. I en videoerklæring, hvor hun annoncerer sin kampagne, udfordrer Rogers kongresmedlem Greens nylige resolution for Trumps impeachment som spil for galleriet, der intet gør for at adressere de sande behov eller interesser hos befolkningen i det 9. distrikt. I et interview i dag skitserede Rogers hovedelementerne i sin kampagne, som følger:

»Der har ikke været nogen økonomisk opgang i mange af indbyggerne i det 9. distrikts liv, siden finanskrakket i 2008, og mange i distriktet er fortsat fanget i brutal fattigdom, bandevold og narko. På det nationale plan har Wall

Street fortsat de samme politikker, der førte til kollapset i 2008, og i hele verden hvisker de informerede bag lukkede døre, at et nyt kollaps er umiddelbart forestående. Vi lider fortsat under, at man forsømmer den nødvendige infrastruktur, der skabte den tragedie, der kendes som Orkanen Harvey. Der er ingen overbevisende vision for fremtiden og de nødvendige videnskabelige og andre former for uddannelse, der må ledsage dette, for vores ungdom.

På den anden side af verden i Kina bliver et helt andet perspektiv for fremtiden virkeliggjort af det store Ét Bælte, én Vej-projekt, det største infrastrukturprojekt, mennesket nogensinde har bygget. Hele nye byer bliver udtænkt og bygget. Højhastighedstog bringer borgerne over store afstande på minimal tid. Vareproduktion finder sted på en moderne platform. Rumforskning er blevet en national prioritet. Og hvad der er vigtigst, så er befolkningen optimistisk med hensyn til fremtiden; nye ideer er genstand for passioneret debat og diskussion. Lyndon og Helga LaRouche har længe forudset dette projekt og ført kampagne for det. Præsident Trump, som kongresmedlem Greene ønsker at afsætte ved en rigsret, udforsker, hvordan USA kan opnå fordel af dette storslåede projekt. For eksempel har Vest Virginia netop fået en investeringspakke på \$83,7 mia. som resultat af præsident Trumps forhandlinger med sin ven, præsident Xi Jinping. Houstons borgmester har for nylig også været i Kina for at søge lignende former for investering.

Jeg annoncerer mit kandidatur for Texas' 9. kongresdistrikt for at bringe lederskab og adressere nødvendige løsninger til de problemer, som ikke alene dette distrikts borgere, men nationen som helhed, står overfor. Mange af jer ved, at dette har været begrundelsen for mine tidligere kampagner og grunden til, at jeg opnåede et betydeligt stemmetal og vandt to primærvalg til Kongressen og fremtvang en 2. valgrunde i en kampagne til USA's Senat. Jeg stod for det rumprogram, som Obama opgav. Jeg stod for fundamental investering i at bygge

fremtidens byer og infrastruktur. Jeg stod for at genintroducere videnskab, klassiske former for musik og kultur og at gøre opdagelser, i vore unge menneskers uddannelse. Jeg stod for at regne ud, hvordan vi skaber en ny, menneskelig renæssance og for at sikre, at alle borgere havde produktive jobs. Der er aktuelt ingen i Washington, der udtaler noget, der tilnærmelsesvis er de løsninger, vi har brug for eller, hvad værre er, de fortsætter med de samme, fejlslagne politikker med endeløse krige, økonomiske bailouts og partiske hårdknuder. Ingen i USA's Kongres fra nogen af partierne udtaler en positiv vision for USA i verden.

Tiden er kommet til, at nogen træder frem og erklærer, at USA må tilslutte sig det internationale Bælte & Vej Initiativ, der anføres af Kina, og lancere en dristig, ny æra for hurtigt videnskabeligt og kulturelt fremskridt, der atter sætter vort folk i arbejde og opbygger en fremtid, vi kan være stolte af, lige her. Som kongresmedlem vil jeg være placeret til på enestående vis at tage denne kamp til Washington, D.C., og til at sikre, at mine vælgere atter kan være optimistiske og skabe en bedre fremtid. Det er grunden til, at jeg annoncerer mit kandidatur som uafhængig for 9. kongresdistrikt – for at være en fornuftens og optimismens stemme for fremtiden, over de politiske partipamperes skrig og hyl i deres svigt af det amerikanske folk, som der ikke findes noget forsvar for.«

Følg Kesha Rogers her: <https://larouchepac.com/kesha-rogers>

NYHEDSORIENTERING **JANUAR**
2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

En ny Kold Krig? – Nej, men det kunne blive værre end en Kold Krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. jan., 2018 – Fra Rusland, fra Kina og fra New York Universitets dr. Stephen F. Cohen i USA taler eksperter om begyndelsen til en ny Kold Krig – og hermed faren for en varm krig mellem supermagterne, og endda atomangreb.

For dem, der gennemlevede det, fremmaner udtrykket »Kold Krig« billedet af et endeløst, endimensionalt mareridt uden mulighed for flugt. Det slår tankeprocessen ihjel – hvilket vi har meget dårligt råd til lige nu.

I realiteten er den historiske parallel helt forkert – men resultaterne af de neokonservatives og neoliberalers vilde kasten USA ind i konfrontation med Rusland og Kina i dag kunne rent faktisk være værre end forrige århundredes Kolde Krig. Husk, at, efter forbrydelsen med to atombomber over Japan, blev atomvåben aldrig brugt under den Kolde Krig – selvom der var mange tilløb og tilfælde af ren held. Amerikanske tropper har aldrig kæmpet mod russiske tropper. Selvom amerikanske og kinesiske tropper kæmpede i Korea, var de to nationer aldrig rent faktisk i krig med hinanden. Det var på et hængende hår i missilkrisen på Cuba – hvor civilisationen kun blev reddet af den snart herefter myrdede præsident Jack Kennedy. Men på en eller anden måde blev de galninge, som fandtes i mængder på begge sider, sluttelig holdt stangen – ofte kun lige.

Men, holdes de stangen nu? Er det, hvad vi ser i det aktuelle opgør i regeringen i USA, eller i den demokratiske senator fra Illinois, Dick Durbins obskøne bagvaskelse? Nej, tværtimod! Betydningen er her, at »modstandsbevægelsen« har overtaget galeanstalten, som i Edgar Allan Poes »Doktor Tjære og

professor Fjers system«. Deres »strategi« er »bare kom an!« »Jo værre, desto bedre!« Især nu, hvor kendsgerninger er ved at blive offentliggjort, som vil sprænge hele »Russiagate«-svindlen imod præsident Trump og Forfatningen. De håber, imod alt håb, at hvis de simpelt hen endevender alting og smider det ud ad vinduet, så vil det på en eller anden måde føre til fjernelsen af den forhadte præsident Trump.

En mand, der brugte sin hjerne helt, mens han levede det halve af sit liv i den Kolde Krig, er statsmand Lyndon LaRouche. Med forbløffende nøjagtighed forudsagde han vejen ud af skyggerne, kastet af et atomholocaust. Bælte & Vej, den Nye Silkevej, er blot nutidens version af hans vision, der går tilbage til 1960'erne. Selvom hans Strategiske Forsvarsinitiativ aldrig blev virkelig vedtaget af begge supermagterne – selvom vi var tæt på – så bragte det ikke desto mindre den Kolde Krig til en afslutning ved udgangen af 1980'erne sådan, som LaRouche så præcist havde forudsagt.

LaRouche og hans metode, med de Fire Love, som inkorporerer det Strategiske Forsvarsinitiativ i hele hans karriere som en banebrydende videnskabsmand og økonom, kan bringe os gennem denne krise tids nok til at undgå den katastrofe, der truer.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Nursultan Nazarbayev fra Kasakhstan under en arbejdsfrokost. 16. januar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)